

РЕШЕНИЕ

№ 6371

гр. София, 06.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 19.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **7503** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

6

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. Х. Т. ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-127/09.06.2017г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-471/26.04.2017г. на И. Х. Т. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2017г. на Ръководител „ПО“ в ТП-НОИ –С. –град като неоснователна.

С жалбата до съда се иска да се отмени оспореното решение и да бъде присъдена към така определената пенсия на жалбоподателя и добавка от Учителския пенсионен фонд /УПФ/ на основание чл.69в ал.3 от КСО. Твърди се, че към 29.06.2016г. жалбоподателят има 31 години и 18 дни учителски стаж. В съдебно заседание, жалбоподателят лично и чрез адв. Я., поддържа жалбата и уточняват, че не оспорва размера на изчисления му осигурителен стаж, а желае въз основа на така определения стаж, включително и учителски стаж да му бъде дадена добавка от УПФ. Не претендира разноски. Иска отмяна на процесното решение, съответно потвърденото с него разпореждане, с което му е отказано да му бъде отпусната добавка от УПФ.

Ответникът- Директорът на ТП на НОИ, чрез процесуалния си представител юрк. С. излага съображения, че жалбоподателя не е придобил право на пенсия за ранно пенсиониране като учител, преди придобиване право на пенсия по чл.68 ал.1 и

ал.2 от КСО, поради което не отговаря на изискванията на чл.69в ал.3 от КСО. Не претендира разноски. Иска се отхвърляне на жалбата като неоснователна.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх.№ 2113-21-5011/29.06.2016г. И. Х. Т. е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

С разпореждане № [ЕГН] от 08.09.2016г. на Ръководителя по пенсионно осигуряване е отпусната исканата пенсия по условията на чл.68, ал.1, 2 от КСО при зачетен общ осигурителен стаж от трета категория в размер на 43 години 09 месеца и 18 дни, от които 30 години 08 месеца и 08 дни учителски стаж. Извършена е преценка от кога жалбоподателят е навършил възрастта по чл.68, ал.1,2 от КСО за придобиване право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и е установено, че е навършил възрастта на 27.12.2012г. Поради това, че не е упражнил правото си да поиска отпускане на този вид пенсия и е продължил да работи, е налице т.нар. отложено пенсиониране, за което по реда на чл.70, ал. 1, изр. последно от КСО са му начислени процентни добавки за 3 години и 5 месеца отложено пенсиониране.

Срещу това разпореждане И. Т. е подал жалба с вх.№ 1012-21-1616/10.11.2016г., в която е изразил недоволството си от зачетения общ осигурителен стаж и учителски такъв. По повод извършена цялостна проверка на представените документи, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е установило, че при определяне на осигурителния доход на жалбоподателя, от който е изчислен индивидуалният коефициент е допусната грешка, която се изразява в това, че за периода 08.05.1997г.-14.11.1997г. е посочен осигурителен доход в размер на 100 000.00 неденоминирани лева, вместо верния осигурителен доход в размер на 1 000 000.00 неденоминирани лева.

С разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2017г. на Ръководителя на Пенсионно осигуряване, допуснатата грешка е отстранена на основание чл.99, ал. 1, т.6 от КСО, като при определяне на индивидуалния коефициент и размера на пенсията е взет предвид верния осигурителен доход на жалбоподателя за периода 08.05.1997г.-14.11.1997г. в размер на 1000000.00 неденоминирани лева. Определен е нов индивидуален коефициент - 2.303 и нов размер пенсия -995.30лева/ограничен на 910.00 лева/, считано от датата на отпускане на пенсията-29.06.2016г. С цитираното разпореждане е зачетен общ осигурителен стаж в размер на 43 години 09 месеца и 18 дни, от които учителски стаж 31 години 08 месеца и 29 дни.

Срещу разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2017г. на Ръководителя на Пенсионно осигуряване в ТП –НОИ С. град е депозирана жалба от И. Т. пред Директора на ТП-НОИ С. град, като е направено уточнение на жалбата по телефон /така е записано в оспорения акт/, че Т. претендира отпускане на добавка от УПФ, във връзка със зачетения учителски осигурителен стаж.

С процесното Решение № 2153-21-127 от 09.06.2017г. на директора на ТП на НОИ-С. жалбата на Т. срещу разпореждане №[ЕГН] от 24.02.2017г. на Длъжностното лице по пенсионно осигуряване в ТП-НОИ –С. град като неоснователна, е оставена без уважение.

За да постанови този резултат, административният орган е изложил, че Предпоставките за отпускане на добавка от Учителския пенсионен фонд

първоначално са регламентирани в §5, ал.3 от ПЗР на КСО /отм. ДВ бр.61/2015г./ След отмяната му е създаден чл.69в, ал.1 от КСО (Нов - ДВ, бр. 61 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.), с който е регламентирано правото на учителите на ранно пенсиониране и правото на добавка от Учителския пенсионен фонд

Решаващият орган е извършил преценка, че жалбоподателят е навършил възрастта по чл.68, ал. 1,2 от КСО на 27.12.2012г., когато е навършил 63 години и 4 месеца, което означава, че правото на ранно пенсиониране за него евентуално би се породило от 27.12.2009г., към която дата жалбоподателят е следвало да има изискуемия учителски осигурителен стаж - 30 години. Видно от доклада за зачетения осигурителен стаж, към датата на подаденото заявление -29.06.2016г. И. Х. Т. има навършена възраст 66 години и 10 месеца и учителски осигурителен стаж 31 години 08 месеца и 18 дни, което сочи, че към 27.12.2009г., когато е навършил възрастта за ранно пенсиониране, не е било налице второто условие за наличие на 30 години учителски стаж. С тези мотиви, Директора на ТП –НОИ С. град е направил извода, че И. Х. Т. не е придобил право на ранно пенсиониране, тъй като при навършване на възраст, 3 години по-ниска от възрастта по чл.68, ал.1,2 от КСО не е имал изискуемия учителски осигурителен стаж. В тази връзка е преценил, че липсва правно основание за определяне на добавка от Учителския пенсионен фонд към отпуснатата лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО – оспореният акт е получен от жалбоподателя на 16.06.2017г. /лист последен от административната преписка/ известие за доставяне № ИДПС 1040 06EML8 L /, а жалбата е депозирана пред административния съд на 30.06.2017г. /лист 4 от делото/ и от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, предвид правомощието на директора на териториалното поделение на НОИ да разглежда спорове, свързани с неправилното определяне на пенсии, съгласно чл. 117, ал.2, т. 1 КСО, и в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2017г.. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване – М. И. Х. е постановено от компетентен орган, въз основа на предоставените й правомощия съгласно Заповед № 134/19.07.2013г. на Директора на ТП –НОИ –С. –град.

По материалната законосъобразност на оспорения акт, правният спор се свежда до преценка наличието на материално –правните предпоставки на разпоредбата на чл.69в ал.3 от КСО, според която на учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал.1 на същия текст и се пенсионират при условията на чл.68 ал.1 и ал.2 от КСО се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд „Пенсии“ и добавка от учителския пенсионен фонд в размер на 0,33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда, след придобиване право на пенсия по ал.1.

Съгласно чл.69в ал.1от КСО учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст 57 години и 10 месецаот жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за

жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2018 г. – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 62-годишна възраст.

Цитираната правна норма предвижда по –благоприятни условия за пенсиониране на учители по отношение на изискуемата възраст в сравнение с общия случай по чл.68 ал.1 от КСО. Законодателят е въвел изискване за наличие на две кумулативни предпоставки, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране от учители по чл.69в ал.1 от КСО. Те са свързани с настъпила възраст и определен брой години осигурителен учителски стаж. Конкретно за мъжете, за да бъде придобито правото на ранно пенсиониране е необходимо при навършена възраст от 60 години и 10 месеца, лицето да има и учителски осигурителен стаж от 30 години и 8 месеца, като след 31.12.2016г., стажът се увеличава за всяка година с по 2 месеца. до 31.декември 2029 година.

Несъмнено правото на ранно пенсиониране за учителите се придобива преди да се придобие правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1 , ал.2 от КСО. Нормата на чл.69в от КСО е влязла в сила от 01.01.2016г., а преди тази дата е действала разпоредбата на параграф 5 ал.1 от ПЗР на КСО /отменена/, въз основа на която се е позовал решаващият орган. Според ал.1 от параграф 5 на ПЗР на КСО /отменен към датата на издаване на административният акт/ До 31 декември 2020 г. включително, учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и за възраст три години по-рано от възрастта им по чл. 68, ал. 1 и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете., а според ал. (3) (И.. - ДВ, бр. 64 от 2000 г., бр. 112 от 2004 г., бр. 100 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 100 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 99 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 106 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 111 от 2013 г., в сила от

1.01.2014 г.,бр. 27 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) 6

На учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 и се пенсионирали при условията на чл. 68, ал. 1 и 2, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд "Пенсии" и добавка от учителския пенсионен фонд в размер 0,33 на сто от пенсията за всеки месец, за който има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал. 1.

В оспорения акт е прието, че жалбоподателя не е придобил право на пенсия за ранно пенсиониране като учител преди придобиването на право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1 , ал.2 от КСО,- а именно на 27.12.2012г.-т.е. придобиване правото на пенсия за ранно пенсиониране като учител, би се породило от 27.12.2009г., към която дата жалбоподателят е навършил 60 години, но няма изискуемия осигурителен учителски стаж -30 години. Т.е. административният орган е преценил, че правото на ранно пенсиониране за жалбоподателя евентуално би се породило 3 години, преди навършване на възрастта по чл.68 ал.1, ал.2 от КСО. , когато е в сила параграф 5 ал.1от ПЗР на КСО /отменен/.

Няма спор по делото, че жалбоподателя И. Т. е придобил правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.1 ,ал.2 от КСО на 27.12.2012г., но се е пенсиониран - упражнил е това право на 29.06.2016г., от която дата е разпоредено да му бъде изплащана пенсия с Разпореждане №№ [ЕГН] от 24.02.2017г. на Ръководител „ПО“ в ТП-НОИ –С. –град

Разпоредбата на чл.69в от КСО /в сила от 01.01.2016г./ е действаща към момента на пенсиониране на жалбоподателя. За същата норма, законодателят не е предвидил обратно действие. Нормите следва да бъдат прилагани в момента на осъществяване, упражняване на правото и към този момент следва да се прецени дали са налице предпоставките на чл.69в ал.3 от КСО.

В настоящият случай установените факти като предпоставки преценени към момента на подаване на заявлението за пенсиониране от жалбоподателя, дават основание за друг правен извод, обратен на този изведен от административният орган.

Според настоящия съдебен състав, неправилно решаващият орган в оспорения акт се е позовал на отменена правна норма – нормата на параграф 5 ал.1 от ПЗР на КСО /отменена ДВ бр.61 от 2015г./

След като разпоредбата на чл.69в ал.3 от КСО влиза в сила от 01.01.2016г. и заявлението за пенсиониране на жалбоподателя е депозирано на 29.06.2016г., то правото на ранно пенсиониране може да възникне за жалбоподателя най –рано от влизане в сила на цитираната разпоредба. Незаконосъобразно е директорът на ТП на НОИ да се позовава на отменени правни норми, към момента на изготвяне на административният акт, а не както би следвало въз основа на действащите правни норми и то към момента на упражняване правото на пенсиониране от жалбоподателя. В тази връзка правото на пенсиониране за жалбоподателя при предвидените в чл.69в ал.1 от КСО условия, би могло да възникне именно на 01.01.2016г., макар и тези условия да биха могли да настъпят реално преди тази дата. В случая административният орган не е съобразил, че макар и такива условия за пенсиониране да са били предвидени в параграф 5 /отменен/, то след като цитираната правна норма не е действаща към момента на упражняване на правото на пенсиониране на жалбоподателя, то същата не може да се приложи, а следва да намери приложение действащата разпоредба на чл.69в ал.1 от КСО.

В конкретния случай към 01.01.2016г. жалбоподателят е на възраст 66 години и 4 месеца и е имал осигурителен учителски стаж от 31 години и 3 месеца - т.е. изцяло отговаря на предвидените в чл.69в ал.1 от КСО предпоставки за ранно пенсиониране за учители и към момента на влизане в сила на разпоредбата на чл.69в от КСО , жалбоподателя е придобил правото на ранно пенсиониране за учителите.

След като са налице предпоставките на чл.69в ал.1 от КСО, то съдът прави извод, че жалбоподателят И. Т. има право на добавка по чл.69в ал.3 от КСО, следваща се само на лицата, които са продължили да работят след придобиване право на ранно пенсиониране като учители.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, като противоречащи на материално –правни норми и на целта на закона, поради което следва да бъдат отменени, а преписка да бъде върната на пенсионния орган за ново произнасяне по заявлението на Т. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

Искания за разноси не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 61-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2153-21-127/09.06.2017г., на Директора на ТП на НОИ С. –град и потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН] от 24.02.2017г. на Ръководител „ПО“ в ТП-НОИ –С. –град

ВРЪЩА преписката на пенсионния орган за ново произнасяне по Заявление вх.№ 2113-21-5011/29.06.2016г. на И. Х. Т., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..

СЪДИЯ: